

Mestre Lluís Mª Millet

Com a autor de la "Carta al Director" publicada a Destino que es refereix a vós, em ve obligat a sincerar-me i, a tal efecte, desitjo remarcar

1ª Que el fet de signar la carta amb les meves inicials en lloc de fer-ho amb els meus nom i cognom, no heu d'interpretar-ho com una descortesia o una covardia, sinó més aviat a mi no voleu donar massa importància a la cosa. D'altra banda, no em creia, - us ho dic sincerament -, que us dignéssiu contestar.

2^a Si he tingut d' dir-vos tot això ha estat degut a què abans he intentat de contestar-vos per mitjà del mateix "Destino" ja que cap interès no tinc a amagar el meu nom. És després de transcorregudes tres setmanes, - quan ja lògicament he de suposar que no es publicaria el meu escrit, - que m'he decidit de fer-ho particularment

Ara bé; jo no sé si en dir que tindrieu molt de gust a conèixer-me éreu sincer o no. Si el que volieu dir era que sentíeu, senzillament, curiositat, aquesta curiositat resta des d'ara satisfeta; però si de veritat voleu entrevistar-vos amb mi per tal de parlar sobre el particular (tota vegada que heu de suposar que des de "Destino" ni vós ni jo hem dit tot el que veritablement pensàvem - ~~no us cal dir~~ no us cal dir) no us cal dir

~~Heu de dir-vos~~ que per mi ho saber i jo estaré immediatament a les vostres ordres. Oi més, tal cosa seria per a mi, a més d'un immens plaer, un immens horror, per l'atorgament del qual us en restaré per sempre agraït.

Sigui com sigui, no obstant, jo aprofito ben gustosament aquesta oportunitat per a testimoniar-vos tot el meu respecte i admiració pel que per a mi representen, així com la més sincera consideració personal.

Ernest Corral i
Coll del Ram

carrer Lepanto, 312
Barcelona 2 agost 1952

Barcelon 7 Agost 1952.

Sr. Ernest Lloal.
Barcelon

En contestar a la ~~carta~~ ^{carta} del dia 2
d'Agost darrer, en la qual teniu
la problema de ~~donar~~ ^{agelar} me el vostre veni-
table nom ~~que~~ ^{he de} dir-vos

1ª Que jo en la meua carta a Setino
del dia 12 de juliol no manifestava que
interpretava com a desconfiança o covardia
el fet de que vos firmessin amb les
inicials. Donc que no us creieu que
contestés a la ~~publicació~~ a la vostra.
Vaiig contestar perquè ~~all~~ ^{crec que he de dir-vos} ~~el vostre~~
~~per~~ ~~algun~~ ~~del~~ ~~vostre~~ ~~public~~ ~~no~~ ~~anés~~
crec que en l'urgen d'expressar per tal
que el vostre public no vagi desorientat.
y el vostre article, crec sincerament,
que el desorientava completament,
amb tot i la vostra bona fe de la
qual no dubto.

2^a ~~Sento que "Setino" no ha publicat~~
1575

cat la vostra referència "carta", enara ²

Us he d'advertir però, que en la meua
"carta" apareixien dues petites equivocacions d'impressió. El paràgraf que
acaba "que el "Orfeu descenda la cançó
popular" i el que comença "Quan-
do n acaba de fullar, han d'anar
punts, separats solament per una coma

2ª equivocació: en el paràgraf
que comença però s'ha de poder dir
- - - - - etc ... , allí on dir

"i que tiene la unió de colmar al fin" ^{hi}
hem ha de substituir la paraula "colmar"
per "educar"

2ª on carta que "Destino" no ha publicat
la vostra referència "carta". Veig que en
compte d'ella n'ha publicat una
altre firmada per B. f. R. que deu ^{ser} etc
veig també de l'Orfeu i titlada "Cancion
ria de Tardanas", en la qual hi
^{deu} ~~deu~~ (dintre de la barreja d'apunts
fr.) coses tan arbitràries, que m'he

un abili fat a porre ["]Punto final["]
a questa questione ^{estrem} amb una ^{denun} lettera
che ha curial al rispetto ^{denun}khman
e che impone che pubblicarsi.

En dir que tindria molt de febre
comè i de vos era l'únic, i us
dona gràcies per la vostra gran
amistat per de Barcelona, ^{en poder}
venir, en complet repos, ^{en poder}
que no puguin convocar i ben de compler
de seguida a ~~Barcelona~~ ^{en poder} i encara
per breu moment. No puc donar fe
en vostra començament a personal fins
començar el curs. En les meves
dues "cartes" al Destino (la publicant
i la meua encara) que crec per
Galland de publicar, també hi ha absolut
ment tot el que veritablement he
volgut afegir a l'estro. Per tan en
apunt sentit no us puc fer cap altra

av: Pensen però que com a Direct^{or} de l'Orfeó Català que enfront del criteri de que l'Orfeó hauria d'èsser com una espècie de "pudalla anafanosa" i i un de diametralment oposats i jo he quinco tots aquests corrents. Heu però començat per la línia artística per referir l'Orfeó "és la veritable i la que li ha remplat el seu un clat fundador les paves del qual tots en honren de referir.

refereixen ahi. Heu tancat l'afecte i ~~avien~~ condemnat perenne de l'entre af- heu hi tancat